

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Barna Ágota ügyvéd (.....) által képviselt (....) felperesnek a dr. Lévai András jogtanácsos által képviselt (.....) alperes ellen vételár megfizetése iránti perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. március 7-én kelt 7.G.40.035/2012/5. számú ítéletével szemben az alperes fellebbezése és a felperes csatlakozó fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben és akként változtatja meg, hogy alperest 16.040,64 (tizenhatezer-negyven egész hatvannégy század) euró után 2006. január 10-től, 16.040,64 (tizenhatezer-negyven egész hatvannégy század) euró után 2006. január 11-től, 16.040,64 (tizenhatezer-negyven egész hatvannégy század) euró után 2006. január 12-től, 16.040,64 (tizenhatezer-negyven egész hatvannégy század) euró után 2006. január 14-től, 16.040,64 (tizenhatezer-negyven egész hatvannégy század) euró után 2006. január 16-tól, 16.040,64 (tizenhatezer-negyven egész hatvannégy század) euró után 2006. január 18-tól, 12.431,86 (tizenkettőezer-négyszázharmincegy egész nyolcvanhat század) euró után 2006. január 20-tól kötelezi 2011. december 20-ig késedelmi kamat fizetésre, míg a perköltség összegét 4.656.000 (négymillió-hatszázötvenhatezer) forint + áfa összegre szállítja, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 500.000 (ötszázezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget.

Kötelezi felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Felperes az alperes részére 16 alkalommal, összesen 258.733,44 euró értékben Jajka megnevezésű tálcás tojásokat szállított, melyek átvételére az alperes

logisztikai központjában 2005. december 13-ától 2006. január 6-ig terjedő időszakban került sor.

A felperes a tojásokat 30 db-os tálcán szállította le. A 30 db-os papírtálcára vagy egy másik papírtálca volt ráhelyezve, és oldalról fóliával csomagolva, vagy pedig a 30 db-os papírtálcára ültetett tojásokra átlátszó műanyag tálcát helyeztek, amely alá azonban nagyméretű címke került elhelyezésre, és ezen tálcák is fóliával voltak csomagolva. Egy raklapon 168 tálca került elhelyezésre.

Az alperes a logisztikai központba beszállítást követően szemrevételezéssel ellenőrizte az árut, a tálcák megbontására nem került sor. A 62 raklapnyi áruból 17 raklapot kiszállított az áruházaiba, 45 raklap tojás a raktárában maradt.

(Felperes a szállítmányokat a 05EI-01426/ZYL-IN számú, 16.040,64 euró összegű, 2006. január 9-i lejáratú; a 05EI-01430/ZYL-IN számú, 16.040,64 euró összegű, 2006. január 10-i lejáratú; a 05EI-01433/ZYL-IN számú, 16.040,64 euró összegű, 2006. január 11-i lejáratú; a 05EI-01434/ZYL-IN számú, 16.040,64 euró összegű, 2006. január 13-i lejáratú; a 05EI-01436/ZYL-IN számú, 16.040,64 euró összegű, 2006. január 15-i lejáratú; a 05EI-01438/ZYL-IN számú, 16.040,64 euró összegű, 2006. január 17-i lejáratú; a 05EI-01440/ZYL-IN számú, 16.873,92 euró összegű, 2006. január 19-i lejáratú; 05EI-01443/ZYL-IN számú, 16.040,64 euró összegű, 2006. január 20-i lejáratú; 05EI-01446/ZYL-IN számú, 16.040,64 euró összegű, 2006. január 24-i lejáratú; 05EI-01449/ZYL-IN számú, 16.873,92 euró összegű, 2006. január 25-i lejáratú; 05EI-01450/ZYL-IN számú, 16.040,64 euró összegű, 2006. január 24-i lejáratú; 05EI-01451/ZYL-IN számú, 16.873,92 euró összegű, 2006. január 27-i lejáratú; 06EI-00012/ZYL-IN számú, 16.353,12 euró összegű, 2006. január 31-i lejáratú; 06EI-00018/ZYL-IN számú, 15.519,84 euró összegű, 2006. február 1-jei lejáratú; 06EI-00022/ZYL-IN számú, 16.353,12 euró összegű, 2006. február 2-i lejáratú; és a 06EI-00028/ZYL-IN számú, 15.519,84 euró összegű, 2006. február 3-i lejáratú számlákkal számlázta le.)

A felperes által megküldött szállítmányok mellé csatolt „delivery note”-ok (szállítójegy) szerint a termékekkel kapcsolatos problémákat az átvételt követően a felperes számára azonnal és közvetlenül kell jelezni, megjelölve a legfontosabb információkat a reklamációról, pl. fotókkal és a szállítólevélen feltüntetett megjegyzésekkel. A „delivery note”-on a felperes címe, telefon- és telefax száma is (.....,,) feltüntetésre került.

A megyei állategészségügyi állomások az alperes áruházaiban a Jajka tojások tekintetében élelmiszerminőségi ellenőrzést tartottak.

A áruházba 2005. december 14-én érkezett tojások 2005. december 16-i vizsgálata során a Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer-ellenőrző Állomás

szakvéleményében az etikett címkék nehezen olvasható voltát, és a feltüntetett minőségmegőrzési idő lejárat dátumának kifogásolható voltát állapította meg.

A áruházban 2006. január 5-én tartott ellenőrzéséről készült szakvéleményében a Megyei Állategészségügyi Állomás azt rögzítette, a tojások részben törött tojással, bélsárral szennyezettek. A közvetlen fogyasztói célra történő értékesítésük felfüggesztésre került.

A áruházban 2006. január 10-én végzett vizsgálatáról készült szakvéleményben a Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás megállapította 145 tálca tojás tekintetében tálcánként 3-4 db tojáson szürkés zöld penészfoltok láthatók, romlásra utaló szag érezhető, fogyasztásra alkalmatlan. A párazáró fólián belül páralecsapódás látható, ami a tojás penészesedését okozta.

A áruházban 2006. január 12-én folytatott vizsgálatának eredményeként a Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás a 80 tálca bélsárral szennyezett tojást talált az eladótérben, és ugyanilyen minőséghibás 639 tálcát a raktérben, ugyanezen napon kelt határozatával elrendelte ezen tojásmennyiség zár alá vételét. A 2006. január 27-én kelt határozatában pedig megállapította, a bélsárral szennyezett tojás a fogyasztó egészségét veszélyeztető élelmiszerbiztonsági hiba, fogyasztásra és kereskedelmi forgalomba hozatalra alkalmatlan.

A áruházban 2006. január 13-án vett tojásmintákból a Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás szalmonella fertőzöttséget állapított meg.

Az alperes logisztikai központjában tárolt 45 raklap (7560 tálca) tojás forgalomba hozatalát a Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás 2006. január 18-án kelt határozatával megtiltotta annak forgalomba hozatalra alkalmatlan volta miatt.

Az eljáró hatóságok 2006. január 27. és 2006. február 7. közötti időpontokban alperessel szemben különböző összegű minőségvédelmi bírságokat és vizsgálati díjakat is kiszabtak.

Alperes részéről a tojások beszerzését, beszállítását, a jelentősebb élelmiszerbiztonsági kifogásokat élelmiszerbiztonsági vezető intézte.

Alperes nyilvántartásában, mint a felperes pénzügyi kapcsolattartója szerepel. Az ezt rögzítő, 2005. december 12-i keltezésű alperes és által is aláírt „megállapodás” és „megállapodás emlékeztető” elnevezésű okirat általános kereskedelmi feltételeket (mint pl. számlázási ár érvényessége, szállítás gyakorisága) tartalmaz, melyek között a minőségi kifogás intézésére vonatkozó adat nem szerepel.

A felperes és az alperes között a szállításokra nézve szállítási feltételeket tartalmazó, a minőségi kifogások bejelentésére, a bejelentés rendezésére vonatkozó írásba foglalt megállapodás nem jött létre, e vonatkozásban szokás, gyakorlat sem alakult ki közöttük.

Alperes 2006. január 12-énnak a megállapodásban feltüntetett e-mail címére (.....) elküldött, magyar nyelvű e-mailjében azt közölte, az „önök által szállított Jajca tojásokkal kapcsolatosan több minőségi probléma adódott. Jelenleg több áruházunkban az állategészségügyi hatóság zároltatta és jelenleg is zároltatja az ott forgalmazott tételeket szennyezettség, penészfoltosság, sérülés és romlásra utaló szag miatt.” Jelezte, 2006. január 16-án vagy 17-én felkeresnék a tojáscsomagoló üzemet élelmiszerbiztonsági audit céljából, s kérte a további együttműködés érdekében az auditorai munkája segítségét.

..... 2006. január 13-i válasz e-mail levelében azt írta, „Nem szállítunk Jajca-t, hanem Jajka-t. Az elírás remélem nem célszerű, mivel hatalmas a különbség. Az auditoraira várunk kedd 10.00 órakor. Személyesen ott leszek jelen. Szerintem hasznos lennenak is jönnie.”

Az alperes megbízása alapján az a 2006. január 21-től kezdődő időszakban hulladékszállítás és ártalmatlanítás címén 8.371.596 forint költséget számlázott le alperesnek. Az által kibocsátott számlák szerint a hulladékszállítás és ártalmatlanítás 75.457 kg tojásra vonatkozóan történt.

Felperes 2006. január 27-én kelt levelével 194.987,52 euró vételár megfizetésére szólította fel alperest.

Alperes 2006. február 10-én kelt válaszlevelében azt jelezte, felperes előtt is ismert, hogy a szállításuk komoly nehézséget okozott számukra, és felvetődik, a szállítás megfelelt-e a jogi- és egyéb szabályok által megkövetelt minőségi követelményeknek. Komoly aggodalmuk van a tekintetben, a szállítás a szállítási szerződést, a különböző előírásokat, jogszabályokat és szabványokat megsértette,

ezzel kárt okoztak. Még mindig várják a minőségi vizsgálati jelentést, addig nem hajlandók fizetést teljesíteni.

Alperes a leszállított tojások tekintetében kiállított számlák ellenértékét a felperesnek, a fizetési felszólítását követően sem fizette meg.

Felperes 2006. október 11-én előterjesztett, a késedelmi kamat tekintetében utóbb pontosított keresetében alperest 258.733,44 euró áruellenérték és ennek 2006. február 4-től a kifizetésig számított Ptk. 301/A. § szerinti késedelmi kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Előadta a vele hosszú idő óta üzleti kapcsolatban álló alperesnek több alkalommal leszállított tojásárút alperes kifogás nélkül átvette, az áruátvétel igazolásokat kiállította, minőségi kifogását csak a fizetésre felszólítását követően jelezte. A jogviszonyukra irányadó 1987. évi 20. tvr-rel kihirdetett, az Egyesült Nemzeteknek az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló, Bécsben, 1980. évi április hó 11. napján kelt egyezmény (továbbiakban Egyezmény) 38. és 39. cikke alapján azonban alperes elvesztette a minőségi hibára való hivatkozása jogát, ugyanis a gyorsan romló élelmiszer esetében az átvételt követő másfél hónappal későbbi, és akkor is csak általánosságban jelzett hibaközlés nem minősül ésszerű időn belüli értesítésnek. Vitatta,t, akinek a 2006. január 12-i e-mail elküldésre került, képviselője, ezen elektronikus levél pedig ezért hivatalos értesítés lett volna. Állította, a részére küldött értesítésnek a 2006. február 10-i levél minősülhet csak, amely azonban elkésett.

Alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. A felperes által leszállított árumennyiséget, a kiállított számlák összegszerűségét nem vitatta, ugyanakkor a teljesítés megtagadásának okaként arra hivatkozott, a leszállított tojások élelmiszerellenőrző hatóságok által is megállapítottan minőségi hibásak voltak, s miután a forgalmazásuk megtiltására sor került, „néhány napos eltéréssel” erről felperest is értesítették. Előadta, az első ilyen jellegű ellenőrzés 2006. január 6-án történt, ezt követően január 12-én értesítették a minőségi hibáról felperes képviselőjét,t. Kiemelte, a beérkezett áru ellenőrzése folyamatos volt, arra a lehető rövidebb időn belül sor került. A minőséghibát az okozta, felperes nem megfelelő lélegző fóliával csomagolt árut küldött, a raklapok is le voltak egyszer védve fóliával, és a tálcák is, a páralecsapódás eredményezte a penészesedést. Utalt arra is, az áru oly módon volt címkézve, a szennyeződés nem látszódott, az még szűrőpróbaszerű ellenőrzés során sem tűnhetett fel. Ilyen tömegű áru beérkeztekor nem volt elvárható a tálcánkénti vagy termékenkénti ellenőrzés, ezt jogszabály sem írja elő. A csomagolt áru szennyezett voltát a csomagolás jellegéből következően kiszállításkor sem észlelték, amennyiben pedig megbontották volna a csomagolást, a termék károsodott, szétesett volna. A zárt csomagolás pedig kizárta, hogy a szennyeződés a raktárban keletkezhetett, a raktár ugyanis szigorú higiéniai előírások szerint működik. Állította, a feltárt egyes minőségi hibák megalapozták a teljes árukészlet forgalomból bevonását.

Az elsőfokú bíróság 2009. január 30-án kelt 2009. április 15-én kelt 25. sorszámú végzésével kijavított 15.G.24.744/2006/22. számú ítéletével alperest 258.733,44 euró, és ennek késedelmi kamatai, valamint perköltség megfizetésére kötelezte. Az ítélet indokolásának lényege szerint a 2006. január 12-inak küldött levél nem volt minőségi kifogásnak tekinthető, s értékelhető kifogásként a 2006. február 10-i bejelentés sem volt elfogadható, egyrészt annak elkészsége, másrészt hiányos tartalma miatt. Mindezek alapján alperes Egyezmény 45. cikke szerinti szavatossági jogai elvesztését állapította meg.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 2009. november 27-én kelt 16.Gf.40.447/2009/4. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. A végzés indokolásában rámutatott, miután az elsőfokú bíróság nem tulajdonított annak a körülménynek jelentőséget, hogy alperest a felperes képviselőjének tekintette, nem is vizsgálta, a felek jogviszonyában milyen szerepet töltött be, mennyiben tekinthető felperes olyan képviselőjének, akihez alperes joghatályosan intézhette minőségi kifogását.

Meghagyta az elsőfokú bíróságnak, a megismételt eljárásban a felek hosszú távú üzleti kapcsolatában kialakult gyakorlata, szokásai tükrében kell vizsgálnia, a szállítások során milyen szerepet töltött be, valóban folytatott-e üzleti levelezést alperes munkavállalóival, tekinthető-e felperes megbízottjának, képviselőjének, és ennek eredményétől feltételezetten kell állást foglalnia a neki címzett minőségi kifogás joghatályos voltáról.

Alperes a megismételt eljárásban 2011. november 23-án áreltérésre hivatkozással vitatta a 05E1-01440/ZYL, valamint 06E1-00012/ZYL számú számlák végösszegét. A vitatott értéket az első számla esetében 11.561,76 euróban, a másodikban 312,48 euróban jelölte meg.

2011. december 21-én 108.675,7 eurót a felperesnek megfizetett, mely összeget a felperes a 05EI-01426/ZYL-IN számú, a 05EI-01430/ZYL-IN számú, a 05EI-01433/ZYL-IN számú, a 05EI-01434/ ZYL-IN számú, a 05EI-01436/ ZYL-IN számú, a 05EI-01438/ZYL-IN számú és a 05EI-01443/ZYL-IN számú számlák tőkerészenek törlesztésére számolt el.

Felperes keresetét 2012. február 22-én leszállította, s alperest 138.183,5 euró és ezen összeg egyes számlák esedékességétől számított EKB kamata 7 %-kal növelt összege, valamint a már kiegyenlített számlák után azok esedékességétől 2011. december 21-ig számított EKB kamat 7 %-kal növelt összege, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni.

Az alapeljárásban előadottakat fenntartva arra hivatkozott, az Egyezmény 30.§-a és 53.§-a szerint az eladó köteles a szerződés és az Egyezmény előírásainak

megfelelően az árut szolgáltatni, az áru tulajdonjogát átruházni és szükség szerint az árura vonatkozó minden okmányt átadni. A vevő a szerződés és az Egyezmény rendelkezései szerint köteles megfizetni a vételárat és átvenni a szolgáltatást. A 38.§ szerint az alperes kötelezettsége a 38.§ alapján legrövidebb időn belül az árut megvizsgálni. A felek között megállapodás a megvizsgálás módszerére nézve nem volt, így a vizsgálati módszer meghatározása a vonatkozó jogszabályi rendelkezések figyelembe vételével az alperes feladatát és kockázatát képezte. Az alperes csak a hatósági vizsgálatot követően jutott arra a következtetésre, hogy az áru hibás. Alperesnél nem tekinthető a hiba felfedezése lehetséges időpontjának a hatósági ellenőrzés ideje, a hibát már az áruátvételnél fel kellett volna fedeznie, és az értesítést ésszerűen ekkor meg kellett volna tennie, a hiányosságot pontosan megjelölve. Változatlanul állította, az alperes nem tett eleget értesítési kötelezettségének a részére küldött e-maillal, mivel nem munkavállalója, hanem egy független kereskedelmi ügynök. Hivatkozott arra is, a szállítmányokhoz kapcsolódó „deliverynote” iratok világosan rögzítik a kifogásolás megkövetelt módját, azt, a kifogásokat közvetlenül a részére kell megküldeni az átvételt követően azonnal, a megfelelő információkat továbbítva a követelésről, így fotókat, illetőleg a fuvarozási iratokra jegyzett észrevételeket. Anak címzett értesítés nem érkezett meg hozzá, de az e-mail nem is olyan tartalmú, amelyből az áru tényszerű hibája kiderülhetett volna. Amennyiben alperes csak január 5-én vagy 6-án észlelte a minőségi problémát, egy gyorsan romló árunál, az egy héttel későbbi hibajelzés nem tekinthető ésszerű időn belüli igényérvényesítésnek. Előadta azt is,nak a szerződés megkötése után az ügyben feladata nem volt, mint ügynök, a jutalék miatt a kifizetésekben is érdekelt volt. Az alperessel kötött megállapodásból az látszik, minőségi hibák vonatkozásában nem volt jogosult eljárni, jelenleg már nem állnak vele kapcsolatban. Alperes is tisztában volt azzal, ki jogosult a képviselőre, mivel a 2006. február 10-i levelet az igazgatóság elnökének küldte meg. A téves számlázás, áreltérés tekintetében elévülési kifogást terjesztett elő.

Alperes a módosított kereset elutasítását kérte. 138.183,5 euró összeg erejéig beszámítási kifogást is előterjesztett.

Továbbra is arra hivatkozott, minden üzleti kapcsolatotn keresztül tartott, a szállító részéről más cím nem volt megadva. nem jelezte, minőségi hibák tekintetében nem járhatott volna el. A kereskedelmi szokások szerint tehátval tartotta a kapcsolatot, aki a felperes képviselőjében eljáró személy volt, s akihez joghatályos és ésszerű időn belül intézhette minőségi kifogásait. Kérte tanúkénti meghallgatását. A kapcsolattartás igazolására nézve és közötti, 2006. január 13-i és január 14-i e-mail levelet csatolt (5/A/2-3). Előadta továbbá, 2006. január 13-i válaszlevele is alátámasztja, ismerte az ügyet, nyilvánvalóan a felperes, mint szállító képviselőjében nyilatkozott akkor, amikor kérésének eleget téve audit vizsgálatra időpontot javasolt, személyes jelenlétét ajánlotta fel, megneveztet.

A minőségi vizsgálat módja és ideje tekintetében arra utalt, a 312.480 darab tojás szállítása tömegáru-szállításnak minősül, s ez esetben az Egyezmény 38. cikkében

szabályozott vizsgálaton a szűrőpróbaszerű vizsgálat értendő. A felperes azonban oly módon csomagolta az árut, hogy annak elvégzése gyakorlatilag lehetetlen volt, esélye sem volt arra, a rakomány bármely eleméből mintát vehessen. Ebből következően az ésszerű idő tartama nem az egyes áruátvételek napján, hanem csak akkor kezdődött, amikor a termék hibájáról az első hatósági ellenőrzés folytán tudomást szerzett. A gyorsan romló termékek esetén az ésszerű határidő a különböző nemzeti bíróságok gyakorlata szerint 14 nap, ha azonban a vevő szavatossági igényként kártérítést vagy árleszállítást igényel, az ésszerű időtartam meg is duplázódhat. Tekintve, felperestől kártérítést követel, a minőségi hiba bejelentésére nyitva álló ésszerű időtartam kb. egy hónap. Így a minőségbiztosítási vezetője, még a legkorábbi, 2005. december 13-i szállítást is figyelembe véve, 2006. január 12-én ésszerű időtartamon belül küldte meg az értesítést a felperes képviselőjének. Az áru csomagolásának vitatott módjától függetlenül azonban gondosan és szakszerűen elvégezte a minőségi átvizsgálást, ennek során nem tapasztalt a 2295/2003 EK rendeletben meghatározott 7 %-os hibahatárt meghaladó hibás teljesítést. Nem vitatva, hogy a „deliverynote”-on valóban az van feltüntetve, felperesnek kell jelezni az esetleges minőségi problémákat, arra hivatkozott, ezeken az okiratokon azonban személy nem volt megjelölve. Beszámítási kifogásában arra hivatkozott, a felperes hibás teljesítése miatt az Egyezmény 74. cikke alapján kártérítésre tarthat igényt, összesen 138.169,57 euró kár érte. A hatósági vizsgálatok eredményeként ugyanis a perbeli terméket valamennyi áruházából visszavonta, s azokat kivétel nélkül megsemmisítette. Kárát egyrészt a fogyasztói ár és a beszerzési ár különbözetében, mint elmaradt haszonban jelölte meg. A szerződésszegésre figyelemmel továbbá a felperesnek kell viselnie a megsemmisíttetés euróra átszámolt 32.917,57 euró költségét, valamint a szakhatóság által kiszabott bírság és vizsgálati díj összegét, mely igényét 1.115.822 forintban (4.442,58 euró) jelölt meg (2011. október 14-i 12. számú beadvány). Hivatkozott arra is, mivel a termék fogyasztásra alkalmatlan volt ezért az értéke számára nulla. Az Egyezmény 50.§-a szerint, ha az áru nem szerződésszerű, a vevő olyan arányban csökkentheti az árat, függetlenül attól, a vételárat kifizette-e vagy nem, milyen arányban a ténylegesen leszállított áru teljesítéskori értéke viszonyult a hibátlan áru értékéhez ugyanabban az időpontban.

Felperes a beszámítási kifogás elutasítását kérte. Állította, teljesítéskor az áru hibátlan volt, az alperes által megjelölt hibák azok tárolása, továbbszállítása során is keletkezhetnek. A 2295/2003. EK rendelet szerint a minőségi vizsgálat nem csak szemrevételezést jelent, mintát is kell venni. Hivatkozott arra is, nem állapítható meg, az kizárólag a felperes szállítmányából származó tojásokat semmisítette meg és az sem, e tojások megsemmisítésére a minőségi hiba és nem szavatossági idő lejáratá miatt került sor. Az alperessel szemben kiszabott bírságok és vizsgálati díjak pedig az utóbb hatályba lépett, a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló 2009. évi XCV. törvény 3.§ (2) bekezdésének g) pontja alapján nem hárítható át rá. Az alperes felelősségi körébe tartozik, hogy a beszállított, esetleg hibásnak tartott termékek kikerültek a

polcokra, ezen okból sem háríthatók át a költségek. Hangsúlyozta, a ki nem fizetett vételár nem jelentkezik veszteségként.

Az elsőfokú bíróság 2010. március 18-án kelt 3. sorszámú végzésével a Pp. 141.§ (6) bekezdésére figyelmeztetéssel alperest felhívta a másodfokú határozatban írtaknak megfelelően a minőségi kifogása határidőben történt jogszerű bejelentése igazolására, bizonyítékai csatolására, míg 2010. május 28-án kelt 5. sorszámú végzésével felperest hívta fel idézhető címének 30 napon belüli bejelentésére.

Tanúként meghallgatta, alperes minőségbiztosítási vezetőjét.

A tanú előadta, jelentős élelmiszerbiztonsági probléma esetén veszi fel a kapcsolatot közvetlenül a beszállítóval. Arra nem emlékezett, korábban merült volna fel minőségi probléma, ha igen kivel tartotta a kapcsolatot. Az első jelzésre 2006. január 5-én került sor, mivel a hatósági zárolások nagy tételeket érintettek, saját hatáskörében 2006. január 6-án visszahívta a termékeket, és azt az utasítást adta a dolgozóknak, azokat a csomagokat, amelyekben felbontás nélkül is látható, hogy bélsárral szennyezettek, vonják ki az árutérből. 2006. január 12-én teljes mértékű termék visszahívást alkalmazott, ennek indoka volt az is, a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal a Minisztériummal egyetértésben gyorsriasztást adott ki a lengyel tojások vonatkozásában. Január 12-én írt egy e-mail leveletnak, amelyben élelmiszerbiztonsági audit tartását kérte. Telefonon is egyeztettek annak megszervezése érdekében. Ez azonban utóbb okafogyottá vált, mivel megbízhatatlanná minősítették a felperest. 2006. január 12-ét követően részéről felperessel további kapcsolatfelvételre nem került sor. egy alkalommal sem jelezte, hogy minőségi kifogások intézésére nem jogosult. Miután a tojások szavatossági ideje lejárt, azok megsemmisítésre kerültek. A hatóságilag ellenőrzött Kft-t kizárólag a felperes által beszállított tojások elszállításával bízták meg, más beszállítótól tojásokat nem szállított el. Előadta, kizárt, hogy a hatósági ellenőrzés során észlelt szennyeződések az átvételt követően kerültek volna a tojásokra. A probléma az volt, a tojások csomagolása nem tette lehetővé a tálcánkénti ellenőrzést. Az ellenőrzés során a tálcákat nem bontották meg, mivel selejtet generált volna. Az EK rendelet hatósági ellenőrzésre vonatkozik. A rendeletben írt ellenőrzési módot annyiban változtatták meg, az egyedi csomagokat nem bontották fel. A fóliacsomagolás abban az időszakban megengedett volt. A minőségellenőrzésre a központi raktárba történő beszállításkor kerül sor, ezt követően az üzletekbe történő beszállításkor már nem. Az ellenőrzés során az összes hibafajta 14 %-ban volt észlelhető.

Az elsőfokú bíróság 2012. március 7-én kelt 7.G.40.035/2012/5. számú ítéletével kötelezte alperest 138.183,5 euró tőke, és ebből 4.999,68 euró után 2006. január 19-től, 3.608,78 euró után 2006. január 20-tól, 32.081,28 euró után 2006. január 24-től, 16.873,92 euró után 2006. január 25-től, 16.873,92 euró után 2006. január 27-

től, 16.353,12 euró után 2006. január 31-től, 15.519,84 euró után 2006. február 1-jétől, 16.353,12 euró után 2006. február 2-től, 15.519,84 euró után 2006. február 3-tól a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző napon érvényes, az Európai Központi Bank által alkalmazott kamatláb 7 százalékkal növelt mértékű kamatát, továbbá 16.040,64 euró után 2005. december 12-től, 16.040,64 euró után 2005. december 13-tól, 16.040,64 euró után 2005. december 14-től, 16.040,64 euró után 2005. december 16-tól, 16.040,64 euró után 2005. december 18-tól, 16.040,64 euró után 2005. december 20-tól, 12.431,86 euró után 2005. december 22-től 2011. december 20-ig járó késedelemmel érintett naptári félévet megelőző napon érvényes, az Európai Központi Bank által alkalmazott kamatláb 7 százalékkal növelt mértékű lejárt kamata, és 6.350.000 forint perköltség felperesnek, 900.000 forint le nem rótt illeték államnak megfizetésére. Az ítélet indokolásában rögzítette, a felek között az 1987. évi 20. tvr-rel kihirdetett, az Egyesült Nemzeteknek az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló, Bécsben 1980. április 11-én kelt Egyezményében szabályozott nemzetközi adásvételi szerződés jött létre. A felperes köteles volt a szerződés és az Egyezmény előírásainak megfelelően az árut szolgáltatni, alperes az árut átvenni, és a vételárát megfizetni. Alperes a keresetben megjelölt árumennyiséget és a vételár összegszerűségét nem vitatta. Két számla vonatkozásában a felperes elévülési kifogására tekintettel utóbb ezen számlákban sem vitatta a feltüntetett árat.

A Fővárosi Ítéltábla iránymutatása körében megállapította, az Egyezmény 38.§-a szerinti vizsgálatra vonatkozóan az alperes okiratokat nem csatolt, így a beszállítást követő vizsgálat tartalmára vonatkozóan csupán tanúvallomása áll rendelkezésre, mely szerint a csomagolás módja miatt az egyes tálcák megbontására nem került sor, az áruk szemrevételezése során minőségi problémát nem észleltek. Az alperesi dokumentáció hiányában nem állapítható meg, az átvételt követően az áru szemrevételezés útján történő vizsgálata alkalmanként hány tálca tojás szemrevételezését jelentette. A csomagolások módjából, abból, a tojástartó tálcák fóliával voltak becsomagolva, következik az, a tojásokon a hatóságok által észlelt fekáliás, trágyás szennyeződés az áruátvételt megelőző időszakban keletkezett. Az alperes által alkalmazott vizsgálat miatt azonban nem állapítható meg, az áru átvételekor a szennyeződés mértéke meghaladta-e a tojásra vonatkozó egyes forgalmazási előírásokról szóló 1907/90 EGK tanácsrendelet végrehajtása részletes szabályainak bevezetéséről szóló 2295/2003. EK rendelet 33.§ (1) bekezdés a) és b) pontjában írt mértéket. Abból adódóan, a tojásokon feltüntetett szavatossági idő alatt a tojásoknak meg kell őrizniük a jó minőségüket, elvárható lett volna az alperestől az átvétel során egy szűrőpróbaszerű ellenőrzés végzése, különös figyelemmel az áru nagy mennyiségére, az áru rövid szavatossági idejére, az áru csomagolásának módjára. Az átvétel hiányosságára utal a Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás határozata is, amely előírta az alperes számára a minőségi és mennyiségi áruátvétel felülvizsgálatát. Rámutatott, az ésszerű határidő kezdete az áruátvétel időpontja, mivel ebben az időpontban lett volna köteles az alperes az árut megvizsgálni. Az átvételkor ellenőrzés adminisztrációinak hiányossága miatt azonban nem állapítható meg, a tojások a beszállításkor milyen mértékben voltak hibásak. A tekintetben,

számára megküldött e-mail és annak tartalma tekinthető-e ésszerű időn belüli minőségi hiba megjelölésének, rögzítette, felperes felhívása ellenére címét nem jelentette be, így meghallgatására nem nyílt lehetőség. A felperes nem csatolt be olyan szerződést, amelyből következtetni lehet a felperes és együttműködésének kereteire, illetőleg annak tartalmára.nak az ügyben betöltött szerepére vonatkozóan a felperes nyilatkozata állt rendelkezésre, mely szerint egy független kereskedelmi ügynök, akinek a közvetítésével a felperes termékeit értékesítette az alperes számára. Az alperes által csatolt kondíciós lista szerint a felperes pénzügyi kapcsolattartója volt. A felek úgy nyilatkoztak, üzleti kapcsolatukban szokás, gyakorlat közöttük nem alakult ki. Úgy foglalt állást, a 2006. január 12-i e-mail nem jelölte meg pontosan az áru hibáját, bár utal arra, az elvégzett vizsgálatok miatt a hatóság az árut zároltatta szennyezettség, penészfoltosság, sérülés és romlásra utaló szag miatt. Alperes azonban nem jelölte meg, ez a tojások milyen mennyiségét érinti. Kifejtette, az alperes 2006. január 12-i levelének tartalma egyrészt tehát nem felel meg a szállítmányokhoz csatolt „deliverynote”-okban foglalt követelményeknek, nem jelöli meg a megvizsgált áru hibájának jellegét és mértékét, és nem tartalmazza az Egyezmény 39.§-ban írt „hiba megjelölését”, ezért nem tekinthető felperes megfelelő értesítésének. Ebből következően az alperes felperes megfelelő értesítése hiánya miatt az áru minőségi hibájára nem hivatkozhat.

A beszámítási kifogás körében rámutatott, az alperes által becsatolt okiratokból nem állapítható meg, a felperes által beszállított áruból ténylegesen mekkora mennyiség került megsemmisítésre annak szennyeződése miatt. A becsatolt számlákból ugyanis nem derül ki, a megsemmisített tojások a felperes által beszállított árukészletből származnak-e, kizárólag olyan tojásokat tartalmaz, amelyek szennyezettek voltak, vagy olyanokat is, amelyeknek a szavatossági ideje járt le. Az alperes gondos eljárása esetén már a tojások megsemmisítésére vonatkozó szerződésben fel kellett volna tüntetni a tojások származását, mennyiségét és a megsemmisítés okát. Csupán a hatóság által zárolt mennyiség az egyetlen olyan mennyiség, amely vonatkozásában a tojások mennyisége ténylegesen megállapítható.

Kitért arra is, amennyiben az alperes minőségi kifogásának megfelelő közlésére sor került volna a bírság áttérhelésének nem lenne akadálya, mivel a felperes által megjelölt jogszabály a felek szerződéses kapcsolatát követően lépett hatályba, és ily módon e jogszabály rendelkezései a peres felek viszonyára nem alkalmazhatók. Minderre figyelemmel a felperes leszállított keresete szerint marasztalta alperest, s kötelezte perköltség megfizetésére, figyelembe véve azt is, ítéletét megismételt eljárásban hozta, és az ítéletábra meghatározta a fellebbezési eljáráshoz kapcsolódó ügyvédi munkadíj összegét.

Az ítélettel szemben alperes fellebbezett jogi képviselő útján. Elsődlegesen az ítélet megváltoztatását a kereset elutasítását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását, harmadsorban az ítélet részbeni megváltoztatását, 10-16. tételeknél a kamatfizetés kezdőidőpontjának esedékesség napját követő napban megállapítását,

a perköltség mérséklését kérte. Érvelése szerint az elsőfokú bíróságnak csak az értesítés joghatályosságát kellett volna vizsgálnia, s azon belül szerepét, mivel a Fővárosi Ítéltábla az elkészettséget nem állapította meg. ügynök voltát a felperesnek kellett volna bizonyítania, ezen kötelezettségének nem tett eleget, tanúkénti meghallgatását nem tette lehetővé, a hivatkozott kereskedelmi ügynöki szerződést nem csatolta. Ezzel szemben maga bizonyította, felperes olyan teljes jogkörrel rendelkező képviselőjének minősül, akihez joghatályosan volt minőségi hiba jelezhető. Az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az értesítés tartalmát is, mivel az Egyezmény 39. cikke szerint az értesítésnek a hiba megjelölésével kell történnie, ennek a követelménynek a 2006. január 12-i email megfelelt, annál pontosabb hibamegjelölés nem követelhető meg a vevőtől. Ezzel ellentétes értelmezés az egyezmény meg nem engedett kiterjesztő értelmezését jelentené, az eladó felelősség alóli kibújását tenné lehetővé, az értesítés megszövegezésére utalással. Sérelmezte, az elsőfokú bíróság az ésszerű időtartam hossza tekintetében nem foglalt állást, figyelmen kívül hagyta a külföldi jogelmeletet és gyakorlatot is figyelembe vevő előadását, nem adta indokát, miért nem egy hónap az ésszerű időtartam. Ennek azért van jelentősége, mert ha mégis az áru átvételekor fel kellett volna ismernie a hibát, ahhoz képest is megtartásra került az egy hónapos határidő. Ugyanakkor változatlanul állította, az ésszerű idő kezdete 2006. január 5. napja, amikor a Megyei Állategészségügyi és Élelmiszer Ellenőrző Állomás első alkalommal állapította meg minőségi problémákat. Sérelmezte az elsőfokú bíróság ezzel szemben elfoglalt álláspontját, azt, hogy kizárólag adminisztrációs hiányosságaira vezette vissza a hiba fel nem ismerését. Az elsőfokú bíróság ugyanakkor nem értékelte, a 2295/2003. EK rendeletben meghatározott eljárási szabályok hatósági és nem kiskereskedelmi ellenőrzésre vonatkoznak, is elmondta, a lehető leggondosabban került sor vizsgálatra, de a minőségi problémák túlnyomó része a nem megfelelő csomagolás miatt maradt felderítetlen. Ezek figyelembe vétele mellett azt kellett volna megállapítani, nem hibázott, amikor átvételkor a minőségi hibát nem ismerte fel. Amennyiben pedig az kerül megállapításra, a minőségi hibáról ésszerű időn belül értesítette a felperest, úgy a minőségi hibára hivatkozása jogát nem veszítette el. A minőségi hiba áru átvételét megelőző keletkezése tekintetében hangsúlyozta, az elsőfokú bíróság is akként foglalt állást, a fekális, trágyás szennyeződés az áruátvételt megelőzően keletkezett. Előadta, a szerződésszegés jogkövetkezményeként részben az Egyezmény 50. cikkében szabályozott árleszállítást, részben a 74. cikk szerinti kártérítést kér, 138.183,5 euró összeg erejéig beszámítási kifogással él. Mivel több hatóság is megállapította a tojások emberi fogyasztásra alkalmatlan voltát, ez egy kiskereskedelmi cég esetében azt jelenti, ilyen termék számára teljesen értéktelen. Ezért a perbeli termékek vonatkozásában teljes, 100 %-os árleszállítást kér. Kártérítésként az érintett termék beszerzési és fogyasztói ára közötti különbözetet, mint elmaradt hasznot kéri megfizetni, míg a megsemmisítés számlákkal igazolt díjára, valamint a hatóságok által kiszabott bírságokra és vizsgálati díjakra, mint tényleges kárra tart igényt. Az Kft-vel kötött szerződés tekintetében arra hivatkozott, az szóban jött létre, a minőségi hibák hatóságok általi sorozatos feltárása idején fontosabb tennivalója is volt a szerződés írásba foglalásánál. A szerződés tartalma tanúvallomásából

megállapítható. A beszámítási kifogása tehát jogalapjában és összecszerűségében is megalapozott.

A perköltség tekintetében arra hivatkozott, a Fővárosi Ítéltábla 1.164.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjat állapított meg, a másodfokú és a hatályon kívül helyezés folytán megismételt elsőfokú eljárásban az ügyvédi munkadíj a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (4) és (5) bekezdése alapján azonos.

Felperes ellenkérelmet és csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. Ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását, alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte. Előadta, az alperes beszámítási igénye egy része tekintetében az elsőfokú bíróságnak az elévülés kérdését is vizsgálnia kellett volna, a Fővárosi Ítéltábla a bizonyítási eljárást és az abból eredő jogkövetkezmények levonását nem szorította keretek közé. A minőségi hiba közlésének módja egyértelműen megjelölésre került minden egyes szállítmányhoz csatolt átvételi jegyen. Alperes ezzel szemben a mintegy 71 millió forint értékű áru ellenértéke kifizetésének megtagadását 2006. január 12-i e-mail üzenetére alapítja. Az Egyezmény 39.§ (1) bekezdésének helyes értelmezése szerint a vevőnek a hiányosságot nem általában, hanem pontosan kell megjelölnie, intézkedésre alkalmas helyzetbe hozva az eladót, meghatározva a támasztott igényét is. Az e-mail tartalma nem felel meg a hibaközlés követelményének, mivel az általános és más irányú. Az alperes érvelésével ellentétben egyhónapos ésszerű időtartam a joggyakorlatban nem található, különösen nem gyorsan romló termékek esetén. Alperes nem hivatkozhat alappal arra, csak a hatósági ellenőrzés eredményéből szerezhette tudomást a minőségi hibáról, és a csomagolás meg nem felelő voltára sem, mivel annak mikéntjét az átvételkor nem tette szóvá, azt is csak a hatósági ellenőrzés nyomán ismerte fel. Vitatta, hogy a fóliába csomagolt tojásokon észlelt hiba mindenképp a szállítást megelőzően keletkezett.

Állította, alperes nem jelölte meg pontosan, beszámítási igényét milyen jogi alapon terjeszti elő, összecszerűségét pedig nem bizonyította. A hibásnak állított termékek mennyiségének bizonyítására kísérletet sem tett, arra hivatkozással, adatai már nincsenek meg. A megsemmisítés költségeként előterjesztett iratok nem bizonyítják, a költségek az általa szállított termékek kapcsán és minőségi okból keletkeztek. Fenntartotta a bírság át nem háríthatóságára vonatkozó álláspontját. A perköltség tekintetében arra utalt, az nem haladja meg a jogszabályi mértéket.

Csatlakozó fellebbezésében az ítélet megváltoztatását, alperes 150.057,74 euró és annak késedelmi kamatai megfizetésére kötelezését kérte. Előadta, alperes a 258.733,44 euró vételár követelésből 108.675,70 eurót fizetett meg, keresetét az alperes által teljesített összeggel csökkentette. Az alperes a fennmaradó 150.057,74 euró kereseti követeléssel szemben 138.183,50 euró összegben kárigényt érvényesített, 11.874,24 euró tekintetében hibás számlázásra hivatkozott, majd elévülési kifogása folytán a számlák vitatásától elállt. Állította, a 2012. február 22-i tárgyalási jegyzőkönyv tévesen rögzíti a keresetleszállítás összegét, biztos abban, ilyen nyilatkozatot a tárgyaláson nem tett. Ilyen nyilatkozat tétele a jegyzőkönyvben foglalt egyéb állításokkal és az ítélet indokolásában is szemben áll. Utalt arra, az elsőfokú bíróság kijavítás iránti kérelmét elutasította.

Alperes ellenkérelmében a csatlakozó fellebbezés elutasítását kérte arra hivatkozással, a 4. sorszámú jegyzőkönyv egyértelműen rögzíti „tőkekövetelésünk az alperessel szemben 138.183,5 euró és ennek kamatai”.

Utalt arra is, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróságot képviseleti joga vizsgálatára utasította, a minőségi hibára való hivatkozás egyéb konjunktív feltételeit vélelmezhetően fennállónak tekintette. Amikor részére megküldte az értesítést, teljes egészében a szállítólevélen rögzített elvárás szerint cselekedett, alappal következtethetett arra, a felperes képviselője. Teljességgel életszerűtlen, a fekáliás, szalmás, tollas szennyeződés utóbb került volna a fóliával csomagolt tojásokra. A beszámítási kifogása jogalapját kártérítésben és árleszállításban egyértelműen megjelölte, a 2011. október 12-i előkészítő irata 9-11. számú mellékletei alapján pontosan kiszámolható, miért 138.183,5 eurót kíván beszámítani. A bíróság tekintetében megjegyezte, a hivatkozott jogszabály a perbeli időszakra nem alkalmazható, a bíróság áthárítása egyébként is csak abban az esetben lenne tiltott, ha a saját működési körében került volna sor jogszabálysértésre.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés korlátai között bírálta felül, s az alábbiakra tekintettel az alperes fellebbezését részben megalapozottnak, a felperes csatlakozó fellebbezését megalapozatlannak találta.

Az Egyesült Nemzeteknek az áruk nemzetközi adásvételi szerződéseiről szóló, Bécsben, az 1980. évi április hó 11. napján kelt Egyezménye kihirdetéséről szóló 1987. évi 20. tvr. (Egyezmény) 35. cikk (1) bekezdése értelmében az eladó köteles az árut a szerződésben meghatározott mennyiségben, minőségben és leírás szerint, valamint a szerződés előírásainak megfelelően tárolt, illetve csomagolt módon szolgáltatni, míg a vevő az 53. cikk szerint köteles a szerződés és az Egyezmény rendelkezései szerint a vételárat megfizetni.

A 38. cikk (1) bekezdése kimondja, a vevő a körülmények által lehetővé tett legrövidebb időn belül köteles az árut megvizsgálni vagy megvizsgáltatni.

A 39. cikk (1) bekezdés pedig úgy rendelkezik, a vevő elveszti azt a jogát, hogy az áru minőségi hibájára hivatkozzék, ha erről az eladót a hiba megjelölésével, ésszerű időn belül nem értesíti, azt követően, hogy a hibát felfedezte, vagy azt fel kellett volna fedeznie.

A (2) bekezdés szerint a vevő minden esetben elveszti az áru minőségi hibájára való hivatkozás jogát, ha legkésőbb az áru átadásától számított két éven belül a

hibát az eladóval nem közölte, hacsak ez a határidő nem ellentétes a szerződéses jótállás határidejével.

Az 50. cikk szerint, ha az áru nem szerződésszerű, a vevő függetlenül attól, hogy a vételárát már kifizették-e vagy sem, olyan arányban csökkentheti az árat, amilyen arányban a ténylegesen leszállított áru teljesítéskori értéke viszonyult a hibátlan áru értékéhez ugyanabban az időpontban.

A 74. cikk kimondja, a fél szerződésszegése következményeként járó kártérítés összege megegyezik azzal a veszteséggel, amely a szerződésszegés következtében a másik felet érte, ideértve az elmaradt hasznot is.

A 9. cikk (1) bekezdése értelmében a feleket köti minden szokás, amelynek alkalmazásában megegyeztek és minden gyakorlat, amelyet egymás között kialakítottak.

Az adott ügyben felperes nagy mennyiségben kereskedelmi forgalomba hozandó, emberi fogyasztásra szánt tojásokat szállított alperesnek, s keresetében alperest a tojások ki nem fizetett vételárában kérte marasztalni.

A felek között nem volt vitatott a leszállított mennyiség és annak kiszámlázott értéke, vita tárgyát képezte viszont az alperesi minőségi kifogás felperesnek bejelentése, joghatályossága, tartalmi megfelelése, időszerűsége.

A Fővárosi Ítéltábla iránymutatása szerint az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban, a felek addig előterjesztett perbeli nyilatkozatait figyelembe véve szállítások során betöltött szerepét, felperes képviselőre való jogosultságát kellett vizsgálnia ahhoz, hogy megalapozottan állást foglalhasson a neki címzett 2006. január 12-i e-mailben közölt alperesi minőségi kifogás joghatályosságáról, s a minőségi kifogások időszerűségéről.

Elsőként tehát az volt vizsgálandó, a minőségi kifogások intézése körében a felperes képviselőjének minősül-e, és csakis ennek megállapítása esetén volt szükséges tovább vizsgálni, a bejelentés az egyezményben írt határidőben és tartalommal került-e közlésre.

Tekintve, képviselői minőségét, ebből következően a hozzá intézett minőségi kifogás joghatályosságát alperes állította, ezért a Pp. 164.§ (1) bekezdése

szerint az alperest terhelte ezen tény bizonyítása, ezért az elsőfokú bíróság helytállóan hívta fel alperest a Fővárosi Ítélőtábla végzésében írtakra utalva a minőségi kifogásai határidőben történt jogszerű bejelentése igazolására.

Az elsőfokú bíróság nem vitásan vizsgálta a képviseleti jogosultságot, kifejezett ténymegállapítást ugyanakkor e körben nem tett. A 2006. január 12-i minőségi kifogás időszerűsége, tartalma vonatkozásában írt megállapításaiból azonban az következik,t a felperes olyan képviselőjének tekintette, akihez a minőségi kifogás joghatályosan intézhető volt, de ezen értesítést viszont egyebek mellett azon okból sem értékelte elfogadható minőségi kifogásként, mivel a tartalma nem felelt meg a szállítmányokhoz csatolt „deliverynote”-okban foglalt követelményeknek.

Kétségtelen, a felperes a megismételt eljárásban hivatkozott először arra, hogyhoz címzett kifogás azért sem tekinthető részére közöltnek, mivel a szállítójegyek („deliverynote”) szerint a termékekkel kapcsolatos problémákat az átvételt követően közvetlenül részére és azonnal kell jelezni.

A Fővárosi Ítélőtábla megítélése szerint a megismételt eljárásban felhozott és igazolt ezen új tény azt támasztja alá, a felperes minden egyes szállítmányt kísérő szállítójegyen kikötötte a reklamációk, panaszok hozzá történő közvetlen bejelentését, a legfontosabb információk közlésével.

Figyelemmel arra, az alperes és által aláírt „megállapodás”, „megállapodás emlékeztető” elnevezésű okirat szerint az alperes pénzügyi kapcsolattartója volt, s az okiratok a minőségi kifogás intézésére nézve rendelkezést egyáltalán nem tartalmaztak, a további bizonyítás eredményeként perbeli adatok, bizonyítékok összességében történő értékelésével azt kellett megállapítani, a minőségi kifogások intézése tekintetében nem minősült felperes képviselőjének, s ezen a tényen az a körülmény sem változtat, hogy magát esetlegesen annak tartotta, s közreműködött az alperes által igényelt élelmiszerbiztonsági audit megszervezésében, melyre végül nem került sor.

Tévedett ezért az elsőfokú bíróság, amikor anak címzett minőségi kifogást joghatályosnak tekintette, s csupán annak időszerűsége és tartalmi megfelelőségének hiányában jutott arra a következtetésre, az alperes elveszítette a minőségi hibára való hivatkozás jogát.

A Fővárosi Ítélőtábla megítélése szerint azonban ez utóbbi megállapítás érdemben helytálló.

....., alperes minőségbiztosítási vezetője ugyanis úgy nyilatkozott, a minőségellenőrzésre a központi raktárba történő beszállításkor kerül sor, ezt követően az üzletekbe történő szállításkor már nem. Az ellenőrzés során a tálcákat nem bontották meg, mivel selejtet generált volna.

Alperes tehát a 2005. december 13-tól 2006. január 6-éig folyamatosan érkezett jelentős mennyiségű, többszörösen lefóliázott tojást csupán szemrevételezéssel ellenőrizte, azokat szűrőpróbaszerűen sem bontotta meg, így a hibás szállítást sem fedezhette fel.

A tojások hibáit csupán az áruházaiba történt kiszállításokat követően, az állategészségügyi és élelmiszer ellenőrző állomások vizsgálata során észlelte, fedezte fel, s az első érdemi megállapítást tartalmazó 2006. január 5-i szakvéleményhez képest is először a kifogásaithoz címzetten 2006. január 12-én jelezte.

A fent kifejtettek szerint azonban ez a kifogás joghatályosnak nem volt tekinthető. Ezt követően alperes a felperesnek közvetlenül a szállításból eredő problémáit csak a 2006. február 10-i, a tojások ellenértékének megfizetésére vonatkozó felperesi felszólítást követő levelében közölte, általánosságban utalva arra, a „szállítás a szállítási szerződést, a különböző előírásokat, jogszabályokat és szabványokat megsértette”.

A Fővárosi Ítéltábla megítélése szerint ez a bejelentés nem minősül a hiba megjelölését tartalmazó, a tojások gyorsan romló jellegére, rövid minőség megőrzési idejére figyelemmel akár a központi raktárba történő beszállítástól, akár a hibák felfedezésétől számított ésszerű időn belül tett értesítésnek, ezért azt kellett megállapítani, az alperes az Egyezmény 39. cikkének (1) bekezdése értelmében elveszítette az áru minőségi hibájára hivatkozása jogát, tartozik az Egyezmény 53. cikke szerint az áru ellenértékét megfizetni.

Tekintettel arra, az alperes a minőségi hibára hivatkozás jogát elveszítette, ebből következően megalapozatlan a hibás teljesítéshez kapcsolt árleszállítási igényben és kártérítésben megjelölt, a leszállított kereseti összeggel megegyező mértékű beszámítási kifogása is.

Megalapozott azonban a fellebbezés a késedelmi kamatok és a perköltség vonatkozásában.

A fizetési határidő a 16.040,64 euró összegű 05EI-01426/ZYL-IN számú számlában 2006. január 9., a 05EI-01430/ZYL-IN számú számlában 2006. január 10., a 05EI-01433/ZYL-IN számú számlában 2006. január 11., a 05EI-0134/ZYL-IN számú számlában 2006. január 13., a 05EI-0136/ZYL-IN számú számlában 2006. január 15., a 05EI-0138/ZYL-IN számú számlában 2006. január 17., 05EI-01343/ZYL-IN számú számlában 2006. január 19. napjában került feltüntetésre, ezért tévesen kötelezte az elsőfokú bíróság ezen számlák vonatkozásában az alperest a fizetési határidőket megelőző időponttól késedelmi kamat fizetésre.

Alperes késedelembe csakis a fizetési határidőt követő naptól eshetett, ezért ezen fenti számlák vonatkozásában, melyekre felperes a 108.675,7 euró alperesi teljesítést elszámolta, alperes a késedelembe esés kezdő időpontjától köteles késedelmi kamatot fizetni.

A 70.918.835,90 forint pertárgyérték alapulvételével a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) bekezdés b) pontja szerint a pernyertes fél részére az általános forgalmi adó felszámítása nélkül megállapítható ügyvédi munkadíj az elsőfokú eljárásban 2.328.000 forint, a 3.§ (5) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban 1.164.000 forint, a 3.§ (4) bekezdés szerint a hatályon kívül helyezés folytán megismételt eljárásban szintén 1.164.000 forint.

Az elsőfokú bíróság a támadott ítéletet hatályon kívül helyezett, megismételt eljárásban hozta, s figyelemmel arra, a felperest képviselő ügyvéd áfa felszámítására jogosult, ezért a fent megjelölt ügyvédi munkadíjak összegének áfával növelt értékénél magasabb összegben a felperesnek ügyvédi munkadíj címén járó perköltség összegét nem állapíthatta volna meg, tekintve, nem merült fel olyan körülmény, amely az IM rendeletben rögzített összegnél magasabb összegben történő megállapítást indokoltá tette volna, ilyenre az elsőfokú bíróság sem hivatkozott.

Mivel az elsőfokú bíróság által megállapított 6.350.000 forint perköltség a felszámítható 4.656.000 forint ügyvédi munkadíj áfával növelt összegét meghaladja, ezért a Fővárosi Ítéltábla az alperes által fizetendő perköltség összegét a 4.656.000 forint + áfa összegre leszállította.

A Pp. 146.§ (4) bekezdése szerint a felperes a keresetét az első fokú ítélet hozatalát megelőző tárgyalás berekesztéséig bármikor megváltoztathatja, feltéve, hogy a megváltoztatott keresettel érvényesített jog ugyanabból a jogviszonyból ered, mint az eredeti kereset vagy azzal összefügg. A kereset megváltoztatását írásban kell benyújtani, vagy jegyzőkönyvbe kell mondani.

Felperes 2006. október 11-én előterjesztett keresetében alperest 258.733,44 euró vételár megfizetésére kérte kötelezni.

Alperes 2011. december 21-én megfizetett a felperesnek 108.675,7 eurót, ezáltal fennmaradt 150.057,74 euró vételár tartozása, melyre nézve 11.874,24 euró összeg tekintetében a vételár követelést vitatta.

A felperes a 2012. február 22-én kelt 4. sorszámú jegyzőkönyvbe foglalt egyértelmű nyilatkozata szerint keresetét a 150.057,74 euró és a 11.874,24 euró különbözetére, 138.183,50 euróra leszállította.

Nem vitásan, a 11.874,24 euró követelés vonatkozásában elévülési kifogást terjesztett elő, s ezt követően alperes ezen összeg tekintetében a feltüntetett árat már nem vitatta, a felperes azonban erre tekintettel keresetét már nem változtatta meg, nincs olyan perbeli nyilatkozata, mely szerint a keresetét 138.183,50 euróról felemelte volna 150.057,74 euróra.

Ezért azt kellett megállapítani, az elsőfokú bíróság a leszállított kereseti kérelemhez kötve volt, így a Pp. 213.§-a szerint helyesen döntött a 138.183,50 euró kereseti követelésről, s a megalapozatlan beszámítási kifogásra figyelemmel helytállóan marasztalta az alperest ilyen összegű vételár megfizetésében.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyebekben a vételár követelés, a fellebbezéssel nem érintett késedelmi kamatok és a kereseti illeték vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét szintén a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a főkövetelés tekintetében eredménytelenül fellebbező alperest a felperes 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés b) pontja, (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A.§-a alkalmazásával megállapított, a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

A felperes csatlakozó fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, (5) és (6) bekezdése alkalmazásával megállapított, a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos jogtanácsosi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.

Budapest, 2012. december 10.

. Rózsa Éva s.k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s.k.
előadó bíró

. Molnár József s.k.
bíró

A kiadmány hiteléül:

Sárközi Veronika
bírószági ügyintéző